

**HULPIAU, Rafaël** (Zele 22 oktober 1910 – Leuven 9 december 1997).

Behaalde het diploma van licentiaat in de handels-, consulaire en maritieme wetenschappen aan de Sint-Ignatius Handelshogeschool in Antwerpen (1931), van licentiaat in de staats- en sociale huishoudkunde (1940) en van doctor in de economische wetenschappen (1945) aan de Katholieke Universiteit Leuven (KUL). Hulpiau was leraar en docent aan verschillende scholen, assistent van professor Gaston Eyskens (1942-1943), hoogleraar aan de Economische Hogeschool Sint-Aloysius te Brussel (1945-1953) en achtereenvolgens lector, docent en buitengewoon hoogleraar aan de KUL (1948-1978). Hulpiau was, in opvolging van Paul-Willem Segers, voorzitter van het Algemeen Christelijk Werk(nem)ersverbond (1951-1965) en aansluitend eerst gecoöpteerd senator voor de Christelijke Volkspartij-CVP (1965-1968), nadien rechtstreeks verkozen voor het arrondissement Brussel (1968-1974). Hij was minister van volksgezondheid (maart 1966-februari 1968) onder premier Paul vanden Boeynants.

Reeds tijdens zijn collegejaren (te Deinze en Dendermonde) werd Hulpiau flamingant. Hij was secretaris van de studentenvereniging 't Ros Beiaard en actief in het Katholiek Vlaams Hoogstudentenverbond (KVHV). Het romantische flamingantisme dat hij hieraan overhield, uitte zich daarna vooral op Vlaams-cultureel gebied. Tijdens de parlementaire debatten over de grondwetsherziening en de gewestvorming zat hij de Vlaamse CVP-senaatsfractie voor en zetelde hij als zodanig ook in het partijbestuur van de CVP. Hij viel toen op als een hevig voorstander van een radicale regionalisering van België. Als voorzitter van de Vlaamse Gewestraad (1974-1977) werkte hij mee aan de administratieve decentralisatie van België.

LITERATUUR: J. Lindemans, P. Tommissen, R. Baeyens (e.a.) (red.), *Liber Amicorum aangeboden aan Raf Hulpiau ter gelegenheid van zijn 65ste verjaardag*, 1978; – H. Gaus (ed.), *Politiek Biografisch Lexicon*, 1989.

ILLUSTRATIE(S), zie: federalisme.

NICO WOUTERS